

Att bli mamma Carina och Robin

Robin var beräknad till den 19 juni, men ville möta världen redan den 20 maj. Mamma Carina Johansson, som fick SLE för fyra år sedan, tror inte att hennes graviditet hade varit så annorlunda om hon inte var sjuk.

– Men jag var jätteorolig att medicinerna jag åt skulle överföras till barnet, säger Carina.

Carina och Johan flyttade in i huset i Höör för två år sedan. Just nu renoveras ena badrummet och hallen är fylld av kachelplattor och kakelsättare. Hunden Nelson välkomnar med viftande svans och snart nio månader gamla Robin ler med hela ansiktet till hej. Trots att det snart är sovdags är Robin på bästa humör. Gladast är han när han klappar på Nelson.

När Carina och Johan bestämt sig för att skaffa barn fick de först vänta några månader eftersom Carinas trombocytvärden var för dåliga.

– Det var påfrestande att vänta. Jag funderade mycket på om jag verkligen kunde bli gravid. Det kändes orättvist. Alla andra kan bara köra på, men jag måste kolla mediciner och vänta. Men samtidigt känns det tryggt att vara så bevakad och alla på reumatologen har verkligen stöttat oss, berättar Carina.

Carina kunde fortsätta med kortison, cellgiftet Imurel och blodförtunnande Trombyl. Hon fick även börja ta Fragminsprutor själv hemma, för att inte få blodproppar och kontrollera blodtryck och äggvita i urinen eftersom hon hade ökad risk för havandeskapsförgiftning.

– Jag pratade med specialistläkaren som sa att det var okej att försöka skaffa barn med de mediciner jag åt. Helgen efter hade jag ägglossning och då lyckades vi, säger Carina och glittrar av lycka.

Carina ammade inte

Carina har inte ammat Robin, vilket hon ser som en fördel.

– Specialistläkaren rådde mig att inte amma, eftersom medicinen kunde gå över till Robin. På så sätt har vi kunnat turas om att mata Robin. Jättebra, speciellt i början när man är så trött, säger Carina.

Carina är halvtidssjukskriven och mammaledig resten av tiden. Tiden då hon är sjukskriven är Johan pappaledig och avlastar.

Att bli gravid har alltid funnits i Carinas tankar. Redan när hon låg inne för utredning 2001 funderade hon på hennes och Johans möjligheter.

– Jag blev erbjuden cellgiftet Sendoxan och såg direkt att det fanns risk för sterilitet. Som tur var kunde jag äta Imurel istället.

Carina tvekade aldrig på att försöka bli gravid, längtan var alldeles för stark.

– Jag trodde inte det skulle gå när jag blev sjuk, men samtidigt var det något inom mig som sa att det ska gå! Visst, tänkte jag på ärftligheten, men jag slog mest bort det. Jag ville så gärna ha barn.

Trött men mått bra

Carina har mått bra under hela sin graviditet. Hon har varit trött, men inte värre än vanlig graviditetströtthet tror hon.

– Mest är jag rädd för hur jag ska må senare. Just nu mår jag ju bra men om två, fem, tio år? Men jag tänker inte så mycket på framtiden, det får bli som det blir. Jag har mått så dåligt sedan jag blev sjuk, så nu försöker jag bara leva i nuet.

För Carina är det viktigt att ha kontakt med andra som har SLE och hon har vänner med samma diagnos som skaffat barn. De har varit till stor hjälp eftersom det har varit svårt att hitta information om gravida reumatiker.

När Carina får frågan om hon kan tänka sig att skaffa fler barn, lyser hela hennes ansikte upp och hon nickar ivrigt.

– Jaaaa, jag vill gärna ha ett syskon till Robin. Om jag får må bra och det fungerar så är det min dröm. Men det är ingenting vi planerar i dagsläget. Nu vill vi bara njuta av Robin.

Text o foto Viola Sten

Fakta

Namn: Carina Johansson
Ålder: 30 år
Yrke: Mammaledig och sjukskriven
Familj: Sambon Johan, sonen Robin, nio månader
Bor: Villa i Höör
BB: Lund
Diagnos: SLE

Carinas graviditetstips:

Var inte rädd för att inte kunna amma.
Var rädd om dig, lyssna på din kropp och ta det lugnt.
Om du har frågor får du gärna kontakta mig på cina7622@hotmail.com